

Antich contra Bauzà

Francesc Antich i José Ramón Bauzà ja són instal·lats en plena precampanya electoral i no fan ni diuen res que no s'ajusti mil·limètricament a les estratègies respectives. Són estratègies que es deixen notar en allò més substancial i hi confien per a guanyar els comicis.

Antich estotja ZP. La setmana passada el PSIB va fer el segon acte important de precampanya. El primer havia estat, el cap de setmana anterior, la presentació de les llistes electorals, "uns equips per a guanyar, per a governar", segons que va dir Antich. El segon acte fou la presentació pública d'un manifest electoral personal d'Antich, una mena de contracte amb l'electorat a l'estil anglosaxó. Va ser un acte obert a tothom. El president del govern i candidat socialista a repetir al càrrec es dedicà a intentar convèncer els presents que ell representa "l'aposta pel consens" que pot dur més cohesió: "Si el país és qualque cosa, és cohesió; saber que pertany a un club que té cura de tu." I aquest club només pot continuar existint, se'n dedueix, si Antich se'n manté al capdavant. El candidat socialista parlà en general, no féu promeses concretes, però insistí una vegada i una altra que ell és la seguretat de seguir la senda dels acords amb uns altres partits i entitats -civils, sindicals i patronals- per anar tots junts cap a la recuperació econòmica a través del consens.

Consens: és una de les idees força d'Antich. Un element fonamental de la seva estratègia electoral. Es presenta com l'únic polític capaç d'arribar a acords amb tot l'espectre polític, sindical, social i econòmic. Tot i que no va fer-hi cap referència directa, el subjecte el·líptic al qual es referia en negatiu era prou clar: el PP. El que defuig el consens, el que es nega al diàleg i el que persegueix una victòria electoral sobre les desgràcies dels ciutadans arran de la crisi. Aquesta és la cançoneta que amb tota probabilitat els socialistes repetiran durant els dos me-

El PSIB i el PP balear ja han mostrat els eixos fonamentals de sengles estratègies electorals.

sos i mig vinents, fins a les eleccions. Enfront d'aquesta negativitat del PP, Antich ofereix optimisme, capacitat de diàleg amb tothom i consens per a anar endavant. Serà un dels eixos bàsics de la campanya socialista.

Un altre serà l'intent de fer veure als ciutadans que es tracta de triar qui

presideix el govern balear, els consells insulars i els ajuntaments, i no pas el govern espanyol. Antich i el PSIB saben que l'única possibilitat que tenen per a continuar governant és evitar de convertir el 22 de maig en una mena de primera volta de les futures eleccions espanyoles. Si se'n surten, poden tenir opcions de guanyar. Si no, cap ni una. Fou ben significatiu que Antich, a la presentació del seu manifest electoral, no fes ni una sola referència a Zapatero. No l'esmentà ni directament ni indirecta. Aquesta part de l'estratègia és clara i ja era coneguda: el famós *efecte ZP* del 2004, el 2007 i el 2008 s'ha esvaït absolutament. Allò que aleshores era sinònim d'èxit ara és seriosa amenaça de desastre electoral. Els socialistes illencs no repudien Zapatero, però el volen tenir com més enfora millor. Fins i tot és possible que el PSOE federal hagi entès que estotjar bastant el pre-

José Ramón Bauzà

sident del govern en aquesta campanya pot ser l'única manera d'obtenir un resultat més o manco acceptable. D'aquí ve, per exemple, que al darrer consell polític federal Zapatero fes contínues invocacions al partit, a les sigles com a instrument per a vèncer les enquestes. Sigui com sigui, el PSOE balear ho veu molt clar: han d'aconseguir que els electors votin en clau local, insular i autonòmica per a tenir esperances de continuar al poder.

Una tercera branca de l'estratègia socialista és esvaïr el pessimisme de les seves bases. Per això Antich reitera sempre que pot –a l'acte del manifest ho va fer novament– que “estam en disposició de guanyar” i de “continuar governant”. Es de llibre: així es pot atreure un cert vot “útil” que, si dubtàs que el PSOE pot continuar governant, podria anar-se'n a l'abstenció o als altres partits d'esquerra.

Bauzà atura l'eufòria. Si Antich vol encomanar optimisme a les seves bases, el president del PP, José Ramón Bauzà, intenta rebaixar l'eufòria de les seves. Efectivament, malgrat que la direcció del PP filtra l'existència de suposades enquestes que li donen entre 30 i 32 diputats –sobre 59 que en té el Parlament: la majoria absoluta són 30–, el president sempre diu en públic que “no ens hem de confiar” i que “no hi ha res fet”. L'objectiu és evitar la perillosa sensació d'inexorabilitat de la victòria que condueixi un petit segment d'electors a no votar PP i que, per aquest motiu, l'èxit es frustri. La direcció del PP està convençuda que si manté les seves bases en el grau d'activació que les té ara, el resultat serà molt bo.

Si el PSOE vol estotjar Zapatero, el PP el vol sobre l'escenari electoral constantment. Els estratèges del PP

balear, seguint les consignes dels de la direcció central, saben que si el 22 de maig els electors voten ZP sí o no, tenen l'èxit assegurat, i, per tant, a les Balears l'estratègia general es concretarà dient que Antich i ZP són el mateix. Per això Bauzà i la resta de dirigents conservadors balears diuen tothora que “Antich és el responsable” de no haver fet prou a les Balears per a evitar “el desastre” que ha estat per a tot l'estat la gestió de Zapatero. Per si hi havia cap dubte de quina és l'estratègia, a la recent convenció autonòmica del PP espanyol a Palma –el cap de setmana del 5 i 6 de març–, la secretària general, María Dolores de Cospedal, va dir que a les urnes del maig “els espanyols direm ‘bye, bye’ a Zapatero”, i Esteban González Pons, responsable de comunicació del PP, insistia novament que les eleccions seran “un plebiscit sobre Zapatero”. Als conservadors no els interessa que el debat electoral se centri en qüestions estrictament balears, perquè aleshores sortirien massa les divergències internes que han tingut, la corrupció –molt superior als dos casos que afecten el PSOE–... Per això volen cercar la identificació entre Antich i Zapatero.

La tercera branca de l'estratègia conservadora que s'ha vist fins ara és la presentació de Bauzà i del PP “com l'únic partit que pot guanyar tot sol i, per tant, pot complir allò que promet”. El missatge és transparent: o governa el PP o governa una coalició de partits contra el PP, la qual cosa ja s'ha vist en dues ocasions, i en totes dues el resultat “ha estat nefast”, econòmicament, perquè s'ha traduït “en xifres de desocupació com mai no havíem vist”; és una referència a les dues úniques legislatures en què no ha governat el PP: 1999-2003 i 2007-2011, totes dues amb governs presidits per Francesc Antich. I, a més, recorden els conservadors, aquesta pactes “a la contra” no solament “no duen res bo per als ciutadans, sinó que fan que el partit socialista no pugui complir allò que promet”, perquè queda “en mans de partits” que, sovint, el PP qualifica de “radicals”, en referència al PSM i EU.

Miquel Payeras

